

Biografia de sant Josepmaria

Vida de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (1902-1975), fundador de l'Opus Dei.

15/02/2018

Josepmaria Escrivà va néixer a Barbastre el 9 de gener de 1902. Els seus pares es deien José i Dolores. Va tenir cinc germans: Carmen (1899-1957), Santiago (1919-1994) i tres germanes menors que ell, que van morir quan eren molt petites. El matrimoni Escrivà va donar als fills una profunda educació cristiana.

El 1915 el negoci del pare, comerciant de teixits, va fer fallida i la família va haver de mudar-se a Logronyo, on el pare havia trobat una altra feina. En aquesta ciutat, Josepmaria, després de veure unes petjades sobre la neu dels peus descalços d'un religiós carmelita, intueix que Déu desitja quelcom d'ell, encara que no sap exactament què és. Pensa que ho podrà esbrinar més fàcilment si es fa sacerdot, i es comença a preparar, primer a Logronyo i més tard a Saragossa. Seguint el consell del pare, estudia també la carrera civil de Dret com a alumne lliure a la Universitat de Saragossa. José Escrivà mor el 1924, i Josepmaria queda com a cap de la família. Rep l'ordenació sacerdotal el 28 de març de 1925 i comença a exercir el ministeri primer en una parròquia rural i després a la ciutat de Saragossa. El 1927 es trasllada a Madrid, amb permís del seu bisbe, per a obtenir el doctorat en Dret. En

aquesta ciutat, el 2 d'octubre de 1928, Déu li fa veure la missió per la qual l'estava preparant interiorment, i funda l'Opus Dei.(cfr. Ut sit, intr.) Des d'aquest dia, esmerça totes les forces en el desenvolupament de la tasca que Déu li demana, al mateix temps que continua amb el ministeri pastoral, que el posa diàriament en contacte amb la malaltia i la pobresa en hospitals i barriades populars de la ciutat.

En esclatar la Guerra Civil, el 1936, la persecució religiosa l'obliga a refugiar-se en diversos llocs. Exerceix el ministeri sacerdotal clandestinament, fins que aconsegueix sortir de Madrid el 1937. Després d'una arriscada travessa pels Pirineus fins a Andorra, passa al sud de França i d'allí es trasllada a Burgos.

Quan acaba la guerra, el 1939, torna a Madrid. Els anys següents dirigeix

desenes d'exercicis espirituals per a laics, preveres i religiosos. El mateix 1939 obté el doctorat en Dret. El 1946 fixa la residència a Roma. Obté el doctorat en Teologia per la Universitat Lateranense. És nomenat consultor de dues congregacions vaticanes, membre honorari de la Pontifícia Acadèmia de Teologia i prelat d'honor de sa santedat. Segueix amb atenció els preparatius i les sessions del concili Vaticà II (1962-1965), i manté un tracte intens amb molts pares conciliars. Des de Roma viatja en nombroses ocasions a diferents països europeus i, a partir de 1970, també americans, per tal d'impulsar la tasca apostòlica de l'Opus Dei per tot el món.

Després de la seva mort a Roma, el 26 de juny de 1975, milers de persones, entre elles centenars de bisbes de diversos països, un terç de l'episcopat mundial, sol·liciten a la Santa Seu

l'obertura de la seva causa de
canonització.

Joan Pau II beatifica Josepmaria
Escrivà de Balaguer el 1992. El
proclama sant deu anys després, el 6
d'octubre de 2002. En aquesta ocasió
es refereix ell com «el sant de la vida
ordinària».

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/biografia-
de-sant-josepmaria-2/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/biografia-de-sant-josepmaria-2/) (05/08/2025)